

betydeligt forbedrede Kaar, vil være nok til, at vi fra socialdemokratisk Side ikke ere i Stand til at stemme for en Lov som denne. Vi have deltaget i Behandlingen af Finanslovsforslaget og have stillet en Række Ændringsforslag, som særlig gik ud paa at gavne Arbejderstanden i vort Land, men disse Ændringer ere ubarmhjertig blevne slaaede ned, og det er som sagt Grund nok for os til ikke at kunne stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger. Paa den anden Side indeholder Lovforslaget en Række store Bevillinger, hvor vi ikke kunne andet end i høj Grad misbillige, at Pengene skulle have en saadan Anvendelse som bestemt. Jeg tænker naturligvis særlig paa de alt for store Militærbevillinger, som dette Lovforslag indeholder. I det hele taget forekommer det mig, at Finansloven helt igennem bærer Præget af at være en Klasselov, der særlig giver sine Gøder til de velstillede i Samfundet og lægger Byrderne tungest paa dem, der have sværest ved at bære dem. Som sagt, af disse Grunde se vi Socialdemokrater os ikke i Stand til at stemme for Lovforslaget, naar det nu kommer til endelig Afstemning.

Konseilspræsidenten (Hørring): Paa det foreliggende Finanslovsforslag er der et af de Forslag, der ere komne under Afstemning i Dag, som jeg særlig maa fremhæve, nemlig Forhøjelsen af det i Loven om Alderdomsunderstøttelse af 9de April 1891 § 9 fastsatte Tilskud fra Statens Side, altsaa Forhøjelsen af de i denne Paragraf fastsatte 2 Millioner Kroner med 200,000 Kr. Der er paa dette Punkt, hvad jeg meget beklager, ikke Overensstemmelse mellem det høje Ting og Regeringen. Det er et Principspørgsmaal, der foreligger her, og Regeringen kan ikke slutte sig til den Mening, som har gjort sig gældende her i det høje Ting, at det vil være rigtigt at forhøje dette Beløb ved en Bevilling paa Finansloven. Men bortset fra denne Post vil jeg i øvrigt være i Stand til at acceptere Finanslovsforslaget saaledes, som det høje Ting har vedtaget det, om jeg end maa udtale, at der er Punkter, paa hvilke Forslaget ikke er tilfredsstillende. Jeg sigter navnlig herved til Krigsministeriets Budget. Den ærede Ordfører (C. Hage) har givet en Oversigt over, hvorledes Resultatet vil blive, og jeg skal slutte mig til ham. Det er altsaa saaledes, at nu vil Budgettet medføre et Underskud af omtrent 2 Millioner Kroner. Det er jo ikke uden Betænkelighed, hvad ogsaa den ærede Ord-

fører har fremhævet. Ikke for dette enkelte Aars Vedkommende — der maa et Underskud af 2 Millioner Kroner nok kunne bæres — men hvis Forholdet var det, at dette Underskud væsentligst hidrørte fra en Stigning af de ordinære Udgifter, var Sagen ganske vist saaledes, at den vilde være betænkelig i høj Grad. Imidlertid er Forholdet jo nærmest det, at det er de store ekstraordinære Jærnbaneudgifter, der have bragt Udgiften saa højt op, som sket er paa Budgettet, og da der jo er Haab om, at vi i hvert Fald efter en kortere Aarrække kunne komme til en Nedsættelse af Udgifterne paa dette Omraade, mener jeg at kunne modtage Budgettet saaledes uden væsentlig Betænkelighed.

Trier: Hvis det virkelig var saa, at denne Finanslov principielt var et Udtryk for, at man vilde holde Lønningen af Statsarbejdere nede paa et Punkt, som ikke kunde betragtes som tidssvarende og retfærdigt, saa vilde jeg lige saa lidt som et andet Medlem kunne stemme for denne Finanslov. Men naar jeg ser, at der f. Eks. til Forhøjelse af Løn til Arbejdsmænd ved Tøjhusafdelingen og ved Artilleriet, bevilges 31,000 Kr., at der paa Marineministeriets Budget paa Værftskontoen til Forhøjelse af Dagløn for de lavere-lønnede private Haandværkere, Arbejdsmænd og Daglejere bevilges 56,726 Kr., at der til Forhøjelse af Daglønnen for det faste Mandskab med 20 Øre pr. Dag bevilges 33,000 Kr., at der til Kolonnearbejdere ved Jærnbanen allerede i Fjor bevilgedes en Forhøjelse af 100,000 Kr., og andre Punkter af lignende Art (*en Stemme*: Landpostbudene!), saa opfatter jeg Situationen saaledes, at det er Princippet i Finansloven og Regeringens Finanspolitik paa dette Omraade Aar for Aar at tage saa et saa et andet af disse Punkter under Betragtning og Behandling og saaledes Skridt for Skridt at forhøje Statsarbejdernes Løn. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) viste med Tak hen til den statistiske Opførelse, som den højtærede Konseilspræsident lovede snart skulde foreligge over Statens Landarbejdere, og jeg er enig med det ærede Medlem i, at Øjeblikket til at tage disse Spørgsmaal op efter en større Maalestok netop vil være kommet og først vil være kommet, naar en saadan Statistik foreligger. Jeg tror ikke, jeg har opfattet den højtærede Minister galt, naar jeg har set dette Princip i hans Betragtning af Statsarbejdernes Stilling, og gaar derfor